

РЕШЕНИЕ N274
София, 9 юли 2008 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на девети юни две хиляди и осма година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : САВКА СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЛИЛЯНА МЕТОДИЕВА

ЮРИЙ КРЪСТЕВ

при участието на секретаря: Кристина Павлова

и в присъствието на прокурора: Явор Гебов

изслуша докладваното от председателя (съдията): Савка Стоянова

дело № 237/2008 година

Производството е образувано по повод протест на Апелативна прокуратура гр.София против постановената от въззивния съд нова присъда № 1 от 30.01.2008г. по в.н.о.х.д.№ 1259/2007г. на Софийския апелативен съд, в частта, с която е потвърдена постановената от Софийски градски съд присъда по отношение на подсъдимите Ц. Р. Б. и С. Г. Я., както и по жалба на подсъдимия Ц. Р. Б.

В протеста, неконкретизирано, се правят доводи за допуснати нарушение на закона, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието- касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, 2 и 3 НПК, като в допълнението към него по отношение на подсъдимия Б. се излагат съображения единствено за явна несправедливост на наказанието, като се иска увеличаването му по размер и отмяна приложението на чл.66, ал.1 НК.Съображенията, изложени в подкрепа на касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК, касаещи оправдателната присъда за подсъдимия С. Г. Я., макар и лаконични, по своята същност са единствено за неправилно приложение на материалния закон, тъй като липсват възражения относно допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при събирането и преценката на доказателствената съвкупност.Изравява се несъгласие по изводите на решаващите инстанции и се дава собствена оценка на доказателствата, с което настоящият състав намира, че се оспорва обосноваността на съдебния акт.

В жалбата на подсъдимия Ц. Р. Б. , неконкретизирано, се правят доводи за допуснато нарушение на закона и явна несправедливост на наказанието- касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и 3 НПК.В допълнението към касационната жалба се излагат съображения единствено за неправилно приложение на закона, поради признаването на подсъдимия за виновен и осъждане за престъпление, каквото той не е извършил.Иска се отмяна на присъдата и признаването му за невинен.

Прокурорът при Върховната касационна прокуратура поддържа протеста и иска отмяна на въззивния съдебен акт и връщане делото за ново разглеждане от Софийския апелативен съд от друг състав.По отношение жалбата на подсъдимия Ц. Р. Б. намира същата за неоснователна.

Защитникът на подсъдимия Б. намира протеста за неоснователен , поддържа жалбата и прави искане за отмяна на въззивния съдебен акт и признаване на подсъдимия за невинен по обвинението по чл.283а, ал.1 във вр. чл.282, ал.2 НК.

Защитникът на подсъдимия С. Г. Я. намира протеста за неоснователен и предлага да бъде оставен в сила въззивния съдебен акт.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като прецени доводите на страните и провери атакувания въззивен акт в пределите по чл.347, ал.1 НПК намери за установено следното:

Софийският апелативен съд с присъда № 1 от 30.01.2008г. по в.н.о.х.д.№ 1259/2007г. е отменил присъда № 33 от 17.11.2006г. постановена по н.о.х.д.№ 1303/2006г. на Софийски градски съд в частта, в която подсъдимите А.П.С. и Г. Т. В. за били признати за невинни и оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл.122,ал.2, пр.3 във вр. с ал.1 НК, вместо нея постановил нова, като признал двамата подсъдими за виновни в това, че на 21.12.2001 г. в гр.София, пред стадион „Юнак“- дискотека „ Индиго" ,чрез бездействие, по непредпазливост причинили смъртта на повече от две лица: М. Н. Н., К. Б. К., Д. А. А., Л. П. З., Е. Л. С., Ц. И. Р. и В. К. М., поради което и на основание чл.122, ал.2, предл.3 във вр. с ал.1 и чл.78а, ал.1 вр. чл.2, ал.2 НК са освободени от наказателна отговорност, и са им наложени административни наказания „ глоба" в размер от по 800 лв.

Присъдата на градския съд е изменена в частта относно подсъдимия Ц. Р. Б. по отношение размера на настъпилите вредни последици, който е намален както следва: от 654 280лв. на 624 947лв. и от 1 427 520лв. на 1 345 512лв.

Подсъдимите А. П. С. и Г. Т. В. са осъдени да заплатят солидарно на М. В. Т. сумата от 50 000лв. представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от престъплението по чл.122, ал.2 НК, ведно със законната лихва, считано от датата на деянието, до окончателното изплащане.

Присъдата в останалата ѝ част е потвърдена.С нея подсъдимият Ц. Р. Б. е признат за виновен в това, че на 18.06.1998г.и на 17.05.1999г. в гр.София , в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение- председател на Комитета за младежта, физическото възпитание и спорта /КМФВС/ при Министерския съвет, нарушил служебните си задължения, като отдал под наем националния стадион „ Юнак" публична държавна собственост, предоставен на КМФВС за оперативнo управление с ПМС, с цел да набави за Младежка кооперация „ Ялта" облага, от което настъпили значителни вредни последици, поради което и на основание чл.283 а, т.1 във вр. чл.282, ал.2 вр. с ал.1, чл.26, ал.1 и чл.55, ал.1,т.1 и ал.2 и 3 НК и е осъден на три месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 1500лв.

На основание чл.66, ал.1 НК съдът отложил изтърпяването на наложеното наказание „ лишаване от свобода" с изпитателен срок от три години.

Със същата присъда подсъдимият С. Г. Я. е признат за невинен в това, че на 13.04.2000г. в гр.София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение- главен архитект на София, нарушил служебните си задължения, като издал разрешение за монтаж № 16/ 13.04.2000г. за монтаж на „Шапито" - стадион „Юнак", без схемата за разполагане да е съгласувана с ведомството, което стопанисва терена, с КАТ, СТСС,НЕК „Електроснабдяване" и „ Ви К", с цел да набави облага за Младежка кооперация „ Ялта" и това са настъпили значителни вредни последици, поради което е оправдан по обвинението по чл.282, ал.2 във вр. с ал.1НК.

ПО ПРОТЕСТА ОТНОСНО ОБВИНЕНИЕТО СРЕЩУ ПОДСЪДИМИЯ С. Г. Я.

Протестът е неоснователен.

Настоящият състав намира, че макар формално в касационния протест да се сочат като касационни основания, такива по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК, не са изложени никакви съображения, в подкрепа на довода за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.Твърдението в писмените изложения, приети като допълнение към подадения протест, че „ в мотивите си към присъдата неправилно Апелативен съд- София е приел, че подсъдимият Я. в качеството си на главен архитект, принципно е разполагал с пълната документация, която му е била необходима да разреши разполагането на конструкцията тип „ Шапито" по никакъв начин не може да се свърже с касационно основание по чл.348, ал.1 ,т.2 НПК.По своята същност възраженията касаят обосноваността на съдебния акт, а касационните основания изчерпателно са посочени в чл.348, ал.1 НПК и обосноваността не е между тях. Формалното посочване в протеста на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, без да се излагат, така както изисква чл.351, ал.1 и 3 НПК съображения, в какво се състои касационното основание и данните, които го подкрепят, не позволява настоящият състав да даде и конкретен отговор.Въззивният съд е последна инстанция по изясняване и приемане на фактите по делото, поради което и с оглед пределите на касационната проверка, при липсата на конкретни съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и след като в изпълнение на Конституционното си задължение да проверява за допуснати такива нарушения, които са от категорията на абсолютните, Върховният касационен съд, в настоящия си състав, не констатира такива, за тази инстанция фактическите положения, в рамките на които се проверява правилното приложение на материалния закон, са приетите от въззивния съд.

При приетите за установени фактически положения материалният закон не е нарушен.

Изводът на двете съдебни инстанции по въпроса извършено ли е от подсъдимия Я. престъплението, за което е обвинен, е правилен.

По несъмнен начин е установено, че подсъдимият Я., в качеството си на длъжностно лице, не е допуснал сочените от обвинението нарушения на служебните си задължения и нормативни актове, поради което и не са налице обективните признаци на чл.282, ал.2 във вр. с ал.1 НК.Съображенията на двете решаващи инстанции, касаещи предявените от обвинението нарушения на чл.120а, ал.2 във вр. с ал.1 ППЗТСУ и чл.15, ал.1 и чл.17, ал.2 от Наредбата за реда и условията за поставяне на преместваеми съоръжения на територията на Столична община са конкретни, и основани на правилната преценка на произтичащите от тях задължения на подсъдимия.Настоящият състав, след като приема изцяло изводите на въззивния съд, не намира за необходимо да ги повтаря. Установените по делото факти водят до единствения верен отговор, че подсъдимият Я. не е осъществил нито обективните, нито субективни признаци на чл.282, ал.2 НК, поради което и с оправдаването му не е нарушен материалния закон.

ПО ЖАЛБАТА НА ПОДСЪДИМИЯ Ц. Р. Б. И ПРОТЕСТА ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪЩИЯ

Касационната жалба е неоснователна.

Пределите на касационната проверка са определени в чл.347, ал. 1 НПК, където е посочено, че касационната инстанция проверява присъдата или решението само в обжалваната част, т.е. рамките на проверката се определят от жалбата с оглед наведените касационни основания.В жалбата, подадена от защитника на подсъдимия, както и в допълнителните съображения към нея, се сочат допуснати „неправилност, противозаконност и несправедливост на присъдата“, които макар и неконкретизирани по своята същност следва да се определят като доводи за нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и 3 НПК.Не се навежда довод за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при събирането и преценката на доказателствената съвкупност, които да опорочават вътрешното убеждение на съда.Изброените в допълнителните съображения към жалбата доводи, поставени на обсъждане от настоящия състав по своята същност оспорват обосноваването на атакувания съдебен акт, която обаче не може да бъде предмет на самостоятелна проверка, извън касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК.Независимо това, настоящият състав намира, че тези доводи са идентични с поставените за разглеждане и от въззивния съд, който в изпълнение на задълженията си по чл.339, ал.2 НПК им е дал отговор, съответен на събраните по делото доказателства.

По делото при събран достатъчен по обем доказателствен материал и изяснени всички факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване, при приетите за установени фактически положения материалният закон не е нарушен. Установени са както обективните, така и субективни признаци на чл.283а, т.1 вр. чл.282, ал.2, вр. с ал.1 НК.Въпросите относно собствеността на стадион „Юнак“, начина на сключване на договора за отдаването му под наем, съответно определената наемна цена, са изяснени и в мотивите на въззивната присъда им даден конкретен отговор, който съставя намира за правилен. Без значение за съвпаденията на деянието е обстоятелството, че обектът бил в много лошо състояние и за поддържането му не била предвидена издръжка от бюджета, както и че включването на подсъдимия в този процес било умишлено, целящо задоволяване на обществен интерес, чрез осъждането му за престъпление, което няма връзка със смъртта на седемте деца.Относимо към касационното основание е, че допуснатите нарушения на служебните задължения, така както са предявени, са установени.Правилно е определена и причинената щета, като по този въпрос възражението, че дължимия наем не е изчислен към момента на сключването на договора, не отговаря на истината, тъй като в заключението на технико-икономическата експертиза изрично е посочено, че определената цена е съобразена с действащите към онзи момент нормативни актове и в този размер тя е значително занижена, в резултат на което са и последвалите значителни вредни последици.Налице са и субективните признаци на деянието.За наличието или отсъствието на умисъл се прави извод не от обясненията на децата, а от конкретното му поведение, което с оглед на допуснатите нарушения на служебните задължения, приемането на една изключително ниска цена по сключения договор, в разрез с действащите нормативни документи, обосновава умисъла на престъплението по чл.283а, т.1 НК.

Неоснователен е протеста, в който се прави довод за явна несправедливост на наказанието - касационно основание по чл.348, ал.1, т.3 НПК.

При определяне на наказанието решаващите инстанции са отчетливи и правилно преценили всички обстоятелства от значение за индивидуализацията му.Съвкупността от смекчаващите отговорности обстоятелства - чисто съдебно минало, отличните характеристични данни, възраст, мотиви и подбудите, правилно е преценена като многобройни смекчаващи обстоятелства, при която и най-лекото, предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко.Налице са предпоставките за определяне на наказанието по чл.55, ал.1, т.1 НК, поради което възражението, че то е занижено по размер е неоснователно.От значение при решаване на въпроса за наказанието е и изминалия период от извършване на деянието до постановяването на присъдата, като вина за това подсъдимия няма.Справедливо предшествашите инстанции са приложили разпоредбата на чл.66, ал.1 НК.Наказанието не се

налага самоцелно, то винаги трябва да е съответно на извършеното и чрез него да се постигат предвидените в чл.36, ал.1 НК цели, основната от които е да се въздейства положително върху осъдения. По делото не е налице нито едно обстоятелство, което да сочи, че целите на наказанието не могат да се постигнат с определеното по размер и начин на изтърпяване наказание, за да се налага завишаване на наказателната санкция.

Поради изложените съображения настоящият състав намери, че при постановяване на въззивния съдебен акт не са допуснати сочените в протеста и жалбата нарушения и той следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.354,ал.1,т.1 НПК Върховният касационен съд,второ наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА въззивната присъда № 1 от 30.01.2008г. постановена по в.н.о.х.д.№ 1259/2007г. на Софийския апелативен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]
2. [подпис]